

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap VII. Vetus religio est, sepeliri in habitu monachi. Referuntur viri magni & Principes, qui sic se sepeliri iusserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

spectus ob dubium nomen Iohannis Ierolymitani. Neque enim ei **p**osselibrum illum adscribi pluribus docuerunt Baro-
nius & Bellarm. Firmius argumentum pro sancto habitu illo sumi potest ex ijs quæ de sacro illius ordinis scapulari feruntur, & habentur in manibus. Lege de ijs Carthagenam & Iudocum van Assche, Apud quos videre est etiam viros principes hoc scapulare gestasse: Ludouicum Franciæ, Edoardum Angliæ Reges. Henricum Ducem Alcastriæ, Henricum Northumbriæ Comitem, Angelam regis Boemiæ filiam.

Baron.
tom. 6.
cap. 44.
Bellarm.
de Scrip.
Eccles.

Carthag.
de arca-
nis Deip.
lib. 17.
Homel. 2.

CAPVT VII.

*Vetus religio est, sepeliri in habitu monachi.
Referuntur viri magni & Principes, qui
sic se sepeliri iusserunt.*

Alterum testimonium honoris & religionis in vestem monasticam luculenter dederunt; qui eâ indui præsertim morte instante, in eâ mori, sepeliri voluerunt.

Q

runt.

Habitū
est anno
622.

runt. Eamque pietatem durasse iam annos
saltem mille, docent Concilium Toleta-
num XII. & ea quæ de Rege V Vamba re-
ferunt Hispaniæ annales. Res sic se ha-
buit. Dederat V Vambæ regi optimo ac
multis victorijs glorioso Eringius regiâ
stirpe iuuenis potionem læthiferam, spe
successionis in regnum. Ex hâc potione
cecidit Rex in mentis alienationem: ei sic
alienato dedit Episcopus pænitentiam, id
est, vestem religiosam siue habitum pæ-
nitentiæ; vt pro receptâ consuetudine, in
eo extremum vitæ persolueret. Sed redijt
ad se V Vamba, vi veneni superatâ: ac re-
sciens quid circa se actum esset, memora-
bili exemplo maluit diadema quam ve-
stem monasticam deponere. Abdicatâ
igitur à se regni administratione, & ro-
gatis Episcopis vt Eringium vitæ suæ insi-
diatorem in Regem eligerent, in mona-
sterium secessit, ac in eo verus rex vitam
finiuit.

Cavit verò Consilium, ne quis in po-
sterum moribûdus habitu sacro vestiretur,
qui

qui non verbo aut alio indicio petijisset. addito tamen hoc præcepto: vt quicumque eum semel accepisset, siue mente præsens, siue alienatus, in eo perseueraret. Obseruet hîc lector hanc Concilij Constitutionem non ferri nisi in consuetudinem iam inueteratam. Iam ergo anni multi transierant, quando Hispani moribundos etiã nescientes veste monasticâ vestiebãt.

Nec soli Hispani in hac pietate. Refert ex Roberto Licio Sedulius, plures summæ Com-
mēt. ad
cap. 15.
vite S.
Francis-
ci. dignitatis viros, qui habitum S. Francisci aut gestarunt pietatis ergo, aut in eo sepulsi sunt. Gregorius IX. Pontifex factus primus fuit qui habitum S. Francisci induit, frequenter tulit, ac in eo sepeliri voluit. In eodem sepultus Martinus IV. & ipse summus Põtifex. Iacobus & Alphonsus Reges Arragoniæ. Fredericus & Robertus frater S. Ludouici Tholosani Reges Siciliae.

Addo Imperatores Græcos. De Manuele Cõmeno refert Nicetas Choniates, & pono eius verba. *Imperator morbo correptus admotâ ad arteriã manu, & pulsu pertētato,* Lib. 7.
Annal.

Q 2

cum

cum alto suspirio femur percussit, & monasticum habitum postulauit. Quo dicto, cum ut fieri solet, tumultus esset ortus, ministri spiritualem vestem nigro panno, omnis ornatus expertem, nescio ubi nacti; mollibus & regijs vestibus detractis, & aspero illo diuinae uitae indumento, in spiritualem illum conuertunt militem: & galeam illum, thoraceque insigniore ornatum, in caelestis Imperatoris catalogum referunt. Sic igitur uita & imperio cedit.

Lib. 9.
hist.

De Theodoro Lascari iuniore scripsit Nicephorus Gregor. Quod cum eum annum agentem aetatis sextum & trigesimum, molestus ac difficilis & plane lethalis morbus inuasisset, paullo ante mortem alacriter habitum monasticum induisse. Et de Andronico iuniore. Cum grauissimis doloribus cruciaretur, & mente alienaretur, atque id malum omnem medicorum artem superaret, & de uita illius postridie actum uideretur: iureiurando adstantes adegisse, ut sibi monasticum cucullum induerent, priusquam uita excessisset.

Redeo

ET MONACHORVM HABITV. 125

Redeo in Occidentem. contentus tamen ex immensâ congerie duo aut tria exempla libasse. In habitu sacro, æuo iam recente sepulti sunt viri eruditione toto orbe clarissimi, Rodolphus Agricola, Albertus Pius Carporum Princeps, Christophorus Longolius.

*Surius
in Com-
ment. no.
Domini
M. D.
XXXV.*

Et ne longè exempla petantur,

Fecit hoc sæculo nostro, ante oculos nostros, Princeps Belgarum Albertus, Pius, iustus, pacificus

in templis Numa,

*Mauors in armis, Nestor ingenio, & simul
Nestor loquelâ, fortis, inuictus, pius,*

Prudens, Fidelis: omne nam punctum tulit.

Fecerat non longè antè Alexander Farnesius, Princeps Parmensis, Belgica nostra

*Lipsius
in virg.*

*Camillus. Quem ille titulum, varijs victorijs
consilio & virtute partis, meruit: in rebus
adslictis, & Belgicâ non solum diuisâ, sed in
se armatâ.*

*Hallens.
cap. 35.*

Q3

CA-